

[Bjørner.]

telse eller rettere understøttelse, som vareforsyningsloven kan give til dansk produktion, løber man ustandseligt faren for, at produktionen tager en gal retning, og for, at fejlinvesteringer i vort erhvervsliv fremmes. Det var meget interessant at se det glas, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen viste frem, og som, såvidt jeg hørte, havde et portræt af det ærede medlem udenpå. Det var, forstod jeg, et dansk glas, og det er jo rigtigt, at glasindustrien herhjemme er meget højt beskyttet ikke alene ved told, men naturligvis også ved restriktioner, og jeg ville også hilse det med glæde, om man på alle disse områder, hvor det gælder almindelige forbrugsvarer, kunne få konkurrencen ind. Så tror jeg, at den danske industri ville være tvunget til at fremstille de varer, som forbrugerne har råd til at købe, og som man foretrækker. Men netop fordi restriktionerne har denne tendens til at bevirke fejlinvesteringer i industrien, så er det påkrævet, at afviklingen af vareforsyningsloven nu sker på en sådan måde, at der skabes en sund konkurrence for den indenlandske produktion, altså ved at der også lukkes op for færdigvarer fra udlandet, så det kan kendes, hvilken produktion der er levedygtig og konkurrencedygtig, og hvilken der blot kan eksistere ved at snylte på de konkurrencedygtige industrier, på den konkurrencedygtige produktion med det resultat, at også den mister sin konkurrenceevne. I så henseende bliver der forhåbentlig i det kommende udvalg lejlighed til at se, hvor ægte viljen til afvikling er.

Den højtærede handelsminister sagde i sin fremsættelse, at han i vidt omfang havde haft det mål, som fra alle sider fremhævedes ved lovens behandling for et år siden, nemlig at man måtte tilstræbe afvikling af de af krigsforholdene medførte ekstraordinære foranstaltninger. Ja, det mål er vist alle enige om. Det skal også erkendes, at den højtærede handelsminister i det forløbne år har afviklet en del rationeringer og produktionsordninger, selvom han ofte har skullet presses stærkt, inden han vovede hoppet. Men for at der ikke skal herske nogen misforståelse, vil jeg gerne spørge den højtærede handelsminister, om det kun er de af krigsforholdene medførte foranstaltninger, man skal tilstræbe at afvikle. Vi mener, at hele den restriktionspolitik overfor vor udenrigshandel, der blev fastlagt allerede i 1932, og som fortsattes med vareforsyningslovens bemyndigelser, også skal afvikles jo før, jo hellere. Jeg vil

blot spørge, om den højtærede handelsminister er af den samme opfattelse, eller om han i modsætning til så mange tidligere handelsministre mener, at det ikke haster så meget med at få import- og eksportrestriktionerne afviklet.

Om afviklingskommissionens betænkning skal jeg blot sige, at den ikke har været nogen skuffelse for mig. I udvalgsbetænkningen af 15. december sidste år udtalte jeg, at en kommission af den foreslåede art og sammensætning næppe ville være velegnet til at nå et positivt resultat, og det har også slået til. En væsentlig del af betænkningen er historiske optegnelser, der af de nationaløkonomiske forfattere fra „politbureauet“ — cand. polit.-bureauet — har fået en sådan behandling, at betænkningens værdi som historisk kildekrift har lidt betænkeligt derunder. I det afsnit, som kommissionens praktiske erhvervsfolk har haft lidt indflydelse på, nemlig 6. kapitel om de administrative muligheder for afvikling, anvises der dog veje til en overgang til friere forhold, men det er stort set råd, som handelsministeren gang på gang har fået fra forskellige erhvervsorganisationer.

De, der havde ventet, at afviklingskommissionen skulle komme med et frisk pust, må derimod føle sig skuffede. Hvis man med lygte søger efter „politbureauet“'s bidrag til at løse den hårdknude, som Europas selvforsyningspolitik har knyttet, og som vi herhjemme har været med til at knytte rebet til, vil man finde det som i en nødde-skal på side 59, som jeg med formandens tilladelse vil citere. Hvad er det så, vi har at byde på fra dansk side i den betænkning? Der står her:

„Man bør selvsagt fra dansk side arbejde på, at der ude omkring i de andre lande sker en afvikling af de gældende handelspolitiske restriktioner, men et sådant arbejde må væsentligst ske gennem de forskellige internationale organisationer, og selvom det internationale arbejde på dette område lykkes, kan Danmarks deltagelse i de internationale overenskomster, som bliver resultatet af arbejdet, medføre, at vi må påtage os forskellige forpligtelser, som vi også må have muligheder for at kunne opfylde.“

Så sølle er det virkelig. Det minder forbavsende om den almindelige protektionistiske frihandelstilslutning, som man hører fremsat: ja, selvfølgelig er frihandel det eneste rigtige, men sålænge de store lande ikke praktiserer den, kan de små jo heller ikke. Sådan hedder det overalt, ja,